

చైతన్య జాగృతి

మూలము

శ్రీనాన్నగారితో జాన్‌డేవిడ్ ఆంగ్ల సంవాదము

అనువాదం

డా॥ 3. రామారావు

శ్రీ రఘుణక్షేత్రం

జిన్నూరు - 534 265

చైతన్య జాగృతి

రెండవ ముద్రణ : ఫిబ్రవరి, 2005

వెల : రూ. 5/-

ముద్రణ

యెండగండి సెల్సింగ్ భక్తుల సాజన్యంతో

శ్రీ రఘుణ క్షేత్రం

జన్నూరు - 534 265, పుగిలోజిల్లా, ఆంధ్రప్రదేశ్

చైతన్య జాగృతి

2002, నవంబరు, అరుణాచల కార్తీకదీపోత్సవ పర్వ దినాన, తిరువణ్ణామలైలోనున్న “శ్రీ నాన్న ఆశ్రమము” లో రమణతత్వాన్ని గూర్చి జాన్ డేవిడ్ అను విశ్వాత్మ భక్తుడికి - సద్గురు శ్రీనాన్న గారికి మధ్యన జరిగిన ఆంగ్ల సంవాదానికి అనువాదమే ఈ **చైతన్య జాగృతి**-

1. భగవాన్ శ్రీ రమణమహర్షి “నేను ఎవడను?” అని ప్రశ్నించుకొని, విచారణ చేయమని చెప్పారుగదా - మరి “మీరెవరో” మేము అడుగవచ్చునా?

శ్రీనాన్న గారు : నేను మృత్యువు లేని ఆత్మను!

2. ఆత్మానుభూతికాసీమీ పాశ్చాత్యులందరూ భారతదేశమీ వస్తున్నారు - ఏమిటి ఆ ఆత్మానుభూతి?

శ్రీనాన్న గారు : ఆత్మను తన స్వరూపముగా అనుభవములోనికి తెచ్చుకోవటమే!

3. ఇంకా కాంచెమీ వివరముగా చెప్పగలరా?

శ్రీనాన్న గారు : ఉన్న సత్యమును తనస్వరూపముగా అనుభవములోనికి తెచ్చుకొనుటయే జ్ఞానము. జ్ఞానము కలిగేవరకు, ఆత్మదర్శనము అయ్యేవరకు ఏ జీవుడికి స్వేచ్ఛలేదు - వాడు స్వతంత్రుడు కాడు.

ఆత్మను దర్శించిన జ్ఞాని మాత్రమే జననమరణముల ను దాటిపోతాడు - బంధములో నుంచి బయట పడతాడు.

4. ఏదో సాధనచేసి జ్ఞానాన్ని పొందాలని పాశ్చాత్యులు భారతదేశము వస్తున్నారు - అది నిజమేనా?

శ్రీహను గారు : మనస్వరూపమే జ్ఞానము. జ్ఞానాన్ని మనము సంపాదించనక్కరలేదు - మనల్ని ఆవరించిన అజ్ఞానాన్ని విడిచిపెడితే చాలు - ఉన్న జ్ఞానము వ్యక్తమవుతుంది.

భారతదేశము సనాతనమైన ఆధ్యాత్మికభూమి - ఆత్మజ్ఞానులకు నిలయము. ఎందరో ఋషులు, ఆచార్యులు, ప్రవక్తలు, ముముక్షువులు పుట్టిన పవిత్ర భూమి యిది. పాశ్చాత్యులు ఆధ్యాత్మిక విషయములను భారతదేశము నుంచి నేర్చుకోవాలి - భారతీయులు విషయపరిజ్ఞానాన్ని, సమాజసౌభాగ్యాన్ని పాశ్చాత్యుల నుంచి నేర్చుకోవాలి.

భారతదేశము ఆధ్యాత్మికకేంద్రము. ఇక్కడ ఒక్కరిద్దరే కాదు - ఎందరో ఆత్మానుభూతి పొందిన మహాత్ములున్నారు. అందులో కొందరుమాత్రమే మనకు తెలియవచ్చు - మిగిలినవారు తెలియక

పోవచ్చు. మహాత్ముల సన్నిధిలో - సత్యాన్ని తెలుసుకోవాలని, దాన్ని అనుభవములోనికి తెచ్చుకోవాలని, ఆ సత్యములో జీవించాలని అతిబలీయమైన తపన కలుగుతుంది. అందుకే పాశ్చాత్యులు భారతదేశము వస్తున్నారు.

భారతదేశములో అతిపురాతనమైన, పవిత్రమైన పుణ్యక్షేత్రాలు ఎన్నోవున్నాయి. ఆత్మసింహాసనాన్ని అధిరోహించిన చక్రవర్తులు, ఋషులు, మునులు, యోగులు ఎందరోవున్నారు. అట్టి పవిత్ర పుణ్యక్షేత్రాలను దర్శించి పునీతులు కావాలని, మహాత్ములను సేవించి తరించాలని పాశ్చాత్యులు వస్తున్నారు. నిజాన్ని అనుభవములోనికి తెచ్చుకొనేవరకు ఏ జీవితీ స్వేచ్ఛలేదు. నిజముతెలిసేవరకు - తెలియుట, తెలియక పోవుట అనే ఈ ద్వందాలను దాటలేరు.

5. ఆ నిజాన్ని గురించి ఇంకాకాంచేము వివరముగా చెప్పగలరా?

శ్రీనాథ గారు: ఉన్న నిజము ఆత్మ ఒక్కటే! ఆత్మ ఒక్కటే చైతన్యము - మిగిలినదంతా జడమే! ఆత్మ నిత్యమైనది, సత్యమైనది, శాశ్వతమైనది, స్వతంత్రమైనది, స్వయం ప్రకాశమైనది. ఆత్మ ఆనందస్వరూపము, శాంతి స్వరూ

పము, సుఖస్వరూపము, జ్ఞానస్వరూపము. అది అనంతము, అఖండము, అమరము, అజరము, అద్వితీయము, అనిర్వచనీయము, అవ్యయము, అభౌతికము, అలౌకికము. మన ఆచారవ్యవహారములకూ, కష్టసుఖములకూ, చావుపుట్టుకలకూ ఆత్మ అతీతమైనది. ఈ ద్వంద్వాలు అన్నీ మానవమానస కల్మితము - కాని ఆత్మమత్రము మానవ కల్మితము కాదు! అది ఎప్పుడూ ఉంది - ఉంటుంది! అది మీకు తెలిసినా - తెలియకపోయినా ఉంది, అట్టి ఆత్మను మనము అంగీకరించి తీరాలి.

6. అయితే, మేము దేనినైతే శోధించి, సాధించాలని భారతదేశము ఏర్పన్నామో - ఆ ఆత్మేమేమన్నామో?

శ్రీనాన్నగారు : జెను! ఆ ఆత్మ మీరు అయ్యే ఉన్నారు. మీరు మాత్రమే కాదు - ఈ సృష్టిలో ప్రతీజీవుడు ఆత్మే అయివున్నాడు. ఆ నిజము తెలిసినవాడు జ్ఞాని - తెలియనివాడు అజ్ఞాని! ప్రతీమనిషి హృదయములోను దేవుడు ఆత్మస్వరూపముగా ఉన్నాడు. ఆ నిజము తెలిసినవాడు ద్వంద్వాలను దాటిపోతాడు - బంధము లోనుంచి బయటపడతాడు - వాడు ఋషి అవుతాడు! తనలో నున్న ఆ నిజము తెలియనివాడు శవబుద్ధిని

వీడలేక, శివబుద్ధిని పొందలేక, బంధాలను తెంచుకోలేక, ద్వంద్వాలను దాటలేక, పరిసరాలను అతిక్రమించలేక, రాగద్వేషాలకు లొంగిపోతాడు - జీవుడిగానే మిగిలిపోతాడు. ఆత్మ మన నమ్మకాలమీద ఆధారపడి లేదు - అది స్వతంత్రమైనది - అది ఎప్పుడూ ఉంది! ఆ ఆత్మను తెలుసుకుంటే మీరు దుఃఖనొగరాన్ని దాటిపోతారు - ఆనంద నొగరంలో ఈదులాడతారు. ఆత్మను తెలుసుకొనే వరకు దుఃఖము మిమ్ములను వెన్నంటి తరుముకొస్తుంది - జననమరణచక్రము లోనికి నెట్టివేస్తుంది. ఆత్మ ఒక్కటి మాత్రమే దుఃఖానికి అతీతమైనది, బంధానికి అతీతమైనది, ద్వంద్వాలకు అతీతమైనది, చావులేనిది!

7. మేము ఆత్మ అయ్యివుండి, ఆ నిజము తెలుసుకానుటకు భారత దేశము వచ్చుట చాలా విచిత్రముగా ఉంది!

శ్రీహనుగారు: జేను! మీరు ఆత్మ స్వరూపులే! అందులో సందేహము లేదు. కాని మీ హృదయములో నున్న ఆత్మను తెలుసుకునే దారి చూపించు వారి కోసమే మీరు ఈ దేశము వస్తున్నారు. ఒక ఋషినిగాని, జ్ఞానినిగాని, యోగినిగాని మీరు దర్శించకపోతే బాహ్యదృష్టి వీడదు - లోదృష్టి కలుగదు. మనస్సు

పరిధిలో నుంచి, దేహపరిధిలో నుంచి మీరు బయట పడలేరు. మహోత్సుల దర్శనము వలన మనస్సుకు పరిపక్వత వస్తుంది. సత్పురుషుల సాన్నిధ్యములో సత్యాన్ని తెలుసుకోవాలనే తపన కలుగుతుంది.

8. మీ సన్నిధిలో మాకెందుకు ఆనందముగా ఉంటున్నదో ఇప్పుడు నాకు అర్థమైనది.

శ్రీనాన్న గారు : మీరు అర్థము చేసుకున్నందుకు సంతోషిస్తున్నాను.

9. మీకక్కూ చాలా ఆందుముగా ఉంటాయి. వాటిలో ఏదో కొంతి ఉంది!

శ్రీనాన్న గారు : ఆ కొంతి మనోదేహములకు అతీత మైనది.

10. మేము జ్ఞానము పొందుటకు ఏవైనా అర్హతలు కావాలా? లేక సాధన సరిపోతుందా?

శ్రీనాన్న గారు : జ్ఞానము పొందుటకు అర్హతలు తప్పకుండా కావాలి. అందులో “పవిత్రత” అతి ప్రధానమైనది. మీరు పవిత్రులగుటకు మనస్సు, మాట, చేత - ఇవి మూడు ఒక్కటిగా ఉండాలి. హృదయముతో మనస్సుకు అనుసంధానము ఉండాలి. మనస్సుతో ఆలోచిస్తున్నదే నోటితో చెప్పాలి - నోటితో

చెప్పినదే చేతలలో ఆచరించాలి. అలా జీవిస్తే మీ అంతఃకరణము శుద్ధియై, మీరు పవిత్రులౌతారు. పవిత్రత ఉన్నవాడి మనస్సు అదుపులో ఉంటుంది. మనోనిగ్రహము ఉన్నవాడు తన మనస్సును హృదయము వైపు గురిపెట్టి ఉంచగలుగుతాడు. మనస్సును దాని పుట్టుచోటైన ఆత్మలో స్థిరముగా నిలిపి ఉంచితే - అది ఆత్మాకారము చెందుతుంది.

11. మనస్సుకు ఆదుపు అంటున్నారు - ఏమిటా ఆదుపు?

శ్రీనాన్నగారు: బాహ్యముఖమే అజ్ఞానము! బాహ్యముగా పరుగెడుతున్న మీ మనస్సును నిరోధించి - అంతర్ముఖ పరచి, హృదయమువైపు గురిపెట్టి - దాని పుట్టుచోటైన ఆత్మలో స్థిరముగా నిలిపి ఉంచుటకు ప్రయత్నము చేయాలి. మనస్సు బహిర్ముఖమైతే వ్యర్థమైన చింతలు వస్తాయి - దేహగతమైన, మనోగతమైన రుగ్మతలకు గురిచేస్తాయి. కేవలము ఆధ్యాత్మిక జీవితానికే కాదు - భౌతిక జీవితానికీ కూడా మనోనిగ్రహము చాలా ముఖ్యము. మనోనిగ్రహమును సాధించుటకంటే మించినపని మరొకటిలేదు.

12. మనోనిగ్రహమునకు మీరు ఏదైనా మార్గము చెప్పారా?

శ్రీనాన్నగారు: మనోనిగ్రహము సాధించుటకు 1.

వైరాగ్యము, 2. వివేకము, 3. ధ్యానము ముఖ్యము. ధ్యానమునకు ఉపాసన సహకరిస్తుంది. ఉపాసన వలన మనోనిగ్రహము సాధ్యపడుతుంది. మీ ఇష్ట దైవాన్నిగాని, మీ గురువునిగాని మీరు ఉపాసించండి. మీకు ఇష్టమైన నామాన్ని జపించండి, ఇష్టమైన రూపాన్ని ఆరాధించండి. మీకు ప్రాణాయామము ఇష్టమైతే ప్రాణాయామము చేయండి - దానివలన కూడా మనస్సు అణగుతుంది. ప్రాణనిరోధము కూడా ఉపాసనకు సహకరిస్తుంది. మీరు నిరంతరము ఆ దేవుణ్ణి గురించే ఆలోచించండి. నిరంతర దైవచింతన వలనకూడా మనోచాపల్యము అణిగిపోతుంది. స్వరణ మాత్రముచేతనే అరుణాచలేశ్వరుడు మీ అహంకారాన్ని హరించి, ఆత్మజ్ఞానాన్ని మీకు ప్రసాదిస్తాడు.

13. మీరు ధ్యానాన్ని ప్రోత్సహిస్తారా?

శ్రీహనుగారు : ధ్యానము సాధకులకే గాని - జ్ఞానులకు కాదు. ధ్యానమే మన గమ్యము కాదు - గమ్యము చేరుటకు ధ్యానము ఒక మార్గము మాత్రమే. ధ్యానము కూడా కల్పితమే! ధ్యానము చేసేది ఎవరు? మనస్సు! అసలు మనస్సే తోనప్పుడు ధ్యానము చేయుటకు ఎవరూ మిగలరు. సాధకుడు ఉన్నంతకాలము సాధన

అవసరమే - అసలు సాధకుడే లేనప్పుడు సాధనతో పనేలేదు. దేహమున్న వాడికి రోగము - దేహమే లేనివాడికి రోగమేమిటి? మనోమూలాన్ని శోభిస్తే - ధ్యానము చేసే మనస్సు లేదని తెలుస్తుంది.

14. ఆత్మను తెలుసుకొనుటకు "ఆత్మ విచారణ" సూటీపూర్ణమని భగవాన్ శ్రీరమణ మహర్షి చెప్పారు - మీ అభిప్రాయ మేమిటి?

శ్రీనాన్న గారు : భగవాన్ శ్రీరమణమహర్షి "ఆత్మ విచారణ" చేసి మహర్షి కాలేదు. ఆయన కేవలము ఒక్క "ఆత్మ విచారణ" మార్గాన్నే చెప్పలేదు - "శరణాగతి" మార్గాన్ని కూడా చెప్పారు. "పూర్ణ శరణాగతి" ఒక్కసారిగా సాధ్యపడదు కాబట్టి "పాక్షిక శరణాగతి" కూడా చెప్పారు. పాక్షిక శరణాగతిని అభ్యాసము చేయగా చేయగా అది పూర్ణ శరణాగతికి దారిచూపు తుంది. భగవంతుని సంకల్పాన్ని గౌరవించి, ఆయన సంకల్పమే తన సంకల్పముగా అంగీకరించుటయే "శరణాగతి". దేవుని అస్తిత్వము మీద మీకు విశ్వాస ము లేకపోతే - ఆత్మవిచారణ చేసి, విచారణచేసే ఆ "నేను"ను తొలగించుకున్నా శరణాగతి వలన వచ్చే ఫలితమే మీకూ వస్తుంది.

15. "ఆత్మ విచారణ" - దైవధ్యానము ఒక్కటినా?

శ్రీహనుగారు: ఆత్మకు మరోపేరే దైవము! ఆత్మ లేకుండా దైవము ఉండదు. ఆత్మధ్యానమన్నా - దైవ ధ్యానమన్నా ఒక్కటే. భక్తుడు దేనిని దేవుడంటాడో - జ్ఞాని దానినే బ్రహ్మమంటాడు. బ్రహ్మమే మనలోని నిజమైన ఆత్మగా ఉన్నది. మనో దేహములను అతిక్రమించి, అహం వృత్తిని తొలగించుకొని, మన సహజస్థితిలో మనము ఉండగలుగుటయే ఆత్మవిచారణాఫలము.

16. మరీకాంచెము విపరీతముగా చెప్పగలరా?

శ్రీహనుగారు: మనస్సు ఉంటేనే - ఈ లోకం ఉంది, దేవుడు ఉన్నాడు. మనస్సు ఉంటేనే - నేను ఉన్నాను, నీవు ఉన్నావు, వాడు ఉన్నాడు. మనస్సు ఉంటేనే - రాగద్వేషాలున్నాయి, కామక్రోధాలున్నాయి, కష్టసుఖాలున్నాయి, లాభనష్టాలున్నాయి. గాఢనిద్రలో మనస్సు లేదు - అప్పుడు ఈ గొడవలేమీ మనకు గుర్తురావటం లేదు. కనుక అన్ని గొడవలకు మూలమైన మనోనాశనమే ఆత్మవిచారణాగమ్యము. మన నైజము ఆలోచించుట కాదు - కనుక ఈ లోకం గురించి, దేవుడు గురించి ఆలోచించే "ఈ మనస్సు ఎవరు?" అని ప్రశ్నించండి. అప్పుడు మీ మనస్సు ఒక్కసారిగా ఉక్కిరిబిక్కిరై,

తల్లక్రిందులై, అంతర్ముఖమౌతుంది - దాని మూలాన్ని శోధించుట మొదలుపెడుతుంది. దాని పుట్టుచోటైన హృదయము వైపు ప్రయాణము చేస్తుంది. హృదయ స్థానమందు మీ మనస్సును స్థిరముగా నిలిపి ఉంచ గలిగితే - అది ఆత్మాకారము చెంది అమృతాను భవం కలుగుతుంది - ఆనంద సాగరంలో ఈదులాడు తారు. ఆనందమే మానవ నైజము.

17. శరణగతి - ఆత్మవిచారణ మార్గము ఒక్కటినా?

శ్రీనాన్న గారు: కాదు. అవి రెండూ రెండు మార్గాలు. కాని, అవి చేర్చే గమ్యము మాత్రము ఒక్కటి! లోకంలో రకరకాల మనస్తత్వమున్న మనుషులు ఉంటారు. ఎవరి సంస్కారాన్ని బట్టి వారు తమకు నచ్చిన పద్ధతిలో సాధన చేసుకోవచ్చును. చివరకు అన్ని మార్గములు చేర్చేగమ్యము మాత్రము ఒక్కటి!

18. "ఆత్మ సాక్షాత్కారము ఎప్పడొత్తుంది" అని భక్తులు అడిగితే - "కనిపిస్తున్న ఈ లోకము కరిగిపోయినప్పడు" అని భగవాన్ చెప్పారు. దానిని మాకు కాంచెము వివరముగా చెప్పగలరా?

శ్రీనాన్న గారు: తాడును చూసి మీరు పాము అని భ్రాంతి పడుతున్నంత కాలము - ఆ తాడు మీకు పాము గానే

కనిపిస్తుంది. కాని నిజానికీ అది పామా? కాదు - తాడు. ఆ తాడును చూసి మీరు పాము అని అనుకున్నప్పుడు కూడా అది నిజముగా తాడే! మరి అది పాము కాదు - తాడు అని ఎప్పుడు తెలుస్తుంది? దీపం వెలిగిస్తే అది పాము కాదు - తాడని తెలుస్తుంది. అదేవిధముగా, మీకు జ్ఞానము కలిగిన తరువాత - మీకు కనిపించే ఈ లోకము లోకముకాదని, అది బ్రహ్మమని తెలుస్తుంది. కనుక జ్ఞానజ్యోతిని మీలో వెలిగించండి - ఈ లోకము మాయమైపోతుంది - బ్రహ్మముగా వ్యక్తమౌతుంది.

అభిష్టాన వస్తువైన తాడు లేకుండా పాము కనబడదు. అదేవిధముగా అభిష్టానమైన బ్రహ్మము లేకుండా ఈ లోకము లేదు. తాడు తాడుగా కనిపించినప్పుడు పాము కనిపించదు. అదేవిధముగా బ్రహ్మానుభవము పొందిన తరువాత ఈ లోకము కూడా బ్రహ్మముగానే వ్యక్తమౌతుంది గాని - లోకము వేరుగా కనపించదు. నిరంతర బ్రహ్మచింతన చేసేవాడు బ్రహ్మానుభవము పొందుటయే కాక - అన్ని సత్యర్షుల యొక్క ఫలితము కూడా పొందుతాడు.

19. మేము లోకాన్ని చేరిపివేయుట ఎలా?

శ్రీనాథ గారు : మనస్సునకు మరోరూపమే లోకము. మనస్సును అతిక్రమిస్తే లోకాన్ని దాటవచ్చు. మనస్సుకు భిన్నముగా లోకము లేదు. మనోమూలమైన చైతన్యమును దర్శించినవాడికి లోకము కూడా చైతన్యముగానే కనిపిస్తుంది. చైతన్యానుభవము పొందినవాడిని లోకము బంధించదు.

ఒకవేళ మీరు నేరుగా మనస్సును ఆత్మవైపు గురిపెట్టలేకపోతే - పూజ జప ధ్యాన సాధనలద్వారా మనోనాశనమునకు ప్రయత్నము చేయండి. భగవంతుడు మీకు కేటాయించిన కర్మను - అస్త్రీతితో కాకుండా స్త్రీతితో, అయిష్టముతో కాకుండా ఇష్టముతో చేయండి. అట్టి సత్కర్మ మనోనాశనమునకు దారిచూపుతుంది.

20. **మనస్సు నశిస్తే జ్ఞానము కలుగుతుందని చెప్తారుగదా -**
మరి మీకు మనస్సు ఉందా?

శ్రీనాథ గారు : జెను! నాకూ మనస్సు ఉంది - అది చల్లబడిన సాత్వికమనస్సు. సాత్వికమనస్సు స్వచ్ఛముగా ఉంటుంది. అది పనిచేస్తుంది - కాని ఈశ్వర సంకల్పాన్ని అది ప్రతిఘటించదు.

21. "జ్ఞానికీ మనోనాశనమోతుంది" అని శ్రీరమణస్వామి

చెప్పారు గదా - మీరి ఆ మనోనాశనమేలా?

శ్రీనాన్నగారు: మనోనాశనమంటే - కాలిపోయిన తాడు పైకి తాడులాగే కనిపిస్తుంది - కాని దేనిని బంధించటానికీ అది పనికిరాదు. మనోనాశనమైన జ్ఞాని మనస్సుకూడా లోకములోని ఏ సంఘటనకు చలించదు - అది బంధించబడదు. మనోనాశనము కాకుండా ఏ జీవుడూ జ్ఞానికాలేడు. నిరంతరము మనస్సును హృదయగుహలో నిలిపిఉంచితే - మనస్సు శుద్ధి అవుతుంది. పరిశుద్ధమైన మనస్సు ఆత్మకారము చెందుతుంది. శుద్ధమనస్సును నొబ్బించుటకే ఆధ్యాత్మిక సాధన!

22. మీరు చెప్పే "శుద్ధ మనస్సు" - బౌద్ధులు చెప్పే "మనస్సులేని సీతి" ఒక్కటేనా?

శ్రీనాన్నగారు: జెను - ఒక్కటే! అందులో సందేహము లేదు.

23. మీ మనస్సులలోని సంస్కారముల సంగతేమిటి?

శ్రీనాన్నగారు: మనస్సులోని సంస్కారములు గత జన్మల నుంచి వస్తూ ఉంటాయి. మనిషి ఫలితాన్ని ఆశించి పనిచేస్తాడు - ఆ వచ్చిన ఫలితాన్ని అనుభవిస్తాడు. ఆ అనుభవములో నుంచి సంస్కారము పుడుతుంది. ఆ

సంస్కారము జీజరూపమున హృదయములో దాగి వుండి, మరుజన్మకు వెంట వస్తుంది. మరుజన్మలో ఆ సంస్కారములో నుంచి తలంపు పుడుతుంది. ఆ తలంపు వాడిచేత పనిచేయిస్తుంది. వచ్చిన ఫలితాన్ని వాడు మరల అనుభవిస్తాడు - ఆ అనుభవములో నుంచి ఆ సంస్కారము మరింత బలపడుతుంది - ఇది కర్మసముద్రము. కర్మత్వబుద్ధి ఉన్నంతకాలము మానవుడు ఈ కర్మ సముద్రాన్ని దాటలేడు. కర్మత్వ బుద్ధితో మంచిపని చేసినా, చెడ్డపని చేసినా సరే తప్పనిసరిగా సంస్కారము పుడుతుంది. ఈ సంస్కార ములే మన ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అవరోధములై, మన ఆత్మానుభూతికి అడ్డుపడుతున్నాయి. మన సాధనల గమ్యము సంస్కార నిర్మూలనే! అది కర్మమార్గమా, భక్తిమార్గమా, ధ్యానమార్గమా, జ్ఞానమార్గమా అని కాదు - ఎవరు ఏ మార్గములో ప్రయాణము చేసినప్ప టి కీ ఆత్మానుభవము పొందుటకు నిశ్శేషముగా సంస్కార నిర్మూలన జరిగి తీరాలి, ఇందులో రాజీలేదు. ఒక్క సంస్కారము మిగిలినప్పటికీ అది మరుజన్మకు హేతువు అవుతుంది. మన సంస్కారాలే మనకు బంధాలు - మరుజన్మకు మూలం.

24. సాత్వికమనస్సును సంపాదిస్తే సంస్కారములు బంధించా?

శ్రీనాన్న గారు : సాత్వికమనస్సును సంపాదించుట అవసరమే. కాని సాత్వికమనస్సే మన గమ్యము కాదు - మన గమ్యము సంస్కారనిర్మూలన. సాత్వికమనస్సు వలన సంస్కారముల యొక్క బలము తగ్గి, అవి సన్నగిల్లి రాలిపోతాయి - అవి బంధించవు. రాగద్వేషాల వల్లనే మానవుడు బంధములో చిక్కుకొంటున్నాడు. రాగద్వేషాలు తలంపుల రూపములోనే వస్తూ ఉంటాయి. తలంపులకు మూలము - సంస్కారము లే. సంస్కారములు పెంచుకొంటే - మనస్సు బహిర్ముఖమై బంధములో చిక్కుకుంటాడు. సంస్కారముల నుంచి విడుదల పొందితే - వాడు సుఖి అవుతాడు, సంసార చక్రములో బంధింపబడడు, పరమశాంతిని పొందుతాడు.

25. అయితే, సంస్కారముల నుంచి బయటపడుట ఎలా?

శ్రీనాన్న గారు : మీరు నిరంతరము సంస్కారములను గురించి ఆలోచిస్తూ సంస్కారములను మీరు నిర్మూలించుకోలేరు. మీరు ఆలోచించిన కొలదీ సంస్కారములు మరింత బలపడతాయి. మీరు దేనిని

చింతిస్తూ ఉంటారో అదే మీరు అవుతారు. కనుక నిరంతరము మీరు ఆత్మను గురించో, దైవాన్ని గురించో, మీ గురువును గురించో ఆలోచిస్తూ వుంటే మీ సంస్కారములు విజృంభించుటకు మీ మనస్సులో చోటుదొరకక వాటి వేగము తగ్గి, క్రమముగా చిక్కే సన్నగిల్లి, రాలిపోతాయి. నిరంతర ఈశ్వరచింతన వలన మీ సంస్కారములు దహించబడతాయి. ఈశ్వరభక్తి అత్యంత ముఖ్యము.

26. జీవన్ముక్తుడికి - విదేహముక్తుడికి తేడా ఏమిటి?

శ్రీహను గారు: జీవించియుండగా అద్వైతానుభవము పొందినవాడిని జీవన్ముక్తుడంటారు. గీతలో వాసుదేవ స్వామి జీవన్ముక్తుడినే స్థితప్రజ్ఞుడని, గుణాతీతుడని, జ్ఞాని అని కూడా చెప్పాడు. భగవాన్ శ్రీ రమణ మహర్షి, గౌతమ బుద్ధుడు, ఆదిశంకరాచార్యులు వంటివారిని జీవన్ముక్తులంటారు. శరీరము మరణించే టైములో అద్వైతానుభవము పొందినవాడిని “విదేహముక్తుడు” అని అంటారు. ఏసుక్రీస్తు తుదిశ్వాస విడిచిపెట్టే టైములో “నేను - నాతండ్రి ఒక్కటే” అన్నాడు. అద్వైత సిద్ధిని ఆయన అప్పడు అందుకున్నాడు. దీనినే విదేహముక్తి అంటారు.

27. ఇదంతా వింటూవుంటే - ఒక గురువును ఆశ్రయించుట
మంచిదనిపిస్తుంది.

శ్రీహనుగారు: జ్ఞానులను, ఋషులను, ముముక్షువులను, సహృదయులను దర్శించుట మంచిది. సత్పురుషులను దర్శించుటవలన - మీలో జ్ఞానము పొందాలనే జిజ్ఞాస కలుగుతుంది, మీ చైతన్య స్థాయి పెరుగుతుంది, మీ మనస్సు పరిశుద్ధమౌతుంది. సత్యసాక్షాత్కారము పొందుటకు మంచితనము కూడా కావాలి. మీరు నిరంతరము మంచినే చూడండి, మంచినే వినండి, మంచినే చేయండి - అది కూడా సాధనే! సత్పురుషసహవాసముతో అది సమానము. సత్పురుషులతో మానసిక అనుబంధము చాలా మంచిది - దానివలన మీ మనస్సు పశ్చానికి వస్తుంది.

28. ఎవరు గురువు?

శ్రీహనుగారు: ఉన్న సత్యము ఒక్కటే - అది ఆత్మ! ఆత్మ అన్నా, దేవుడు అన్నా, గురువు అన్నా ఒక్కటే - అందులో బేధము లేదు. ఆత్మను దర్శించినవాడే గురువు శబ్దానికి అర్హుడు. గురువు ముఖ్యముగా రెండు అర్హతలు కలిగి ఉండాలి. 1. తాను ఆత్మానుభవము పొంది ఉండాలి, 2. తాను పొందిన ఆత్మానుభవాన్ని

ఎదుటివారికి అర్థమయ్యేటట్లు బోధించగలగాలి.

కాని, ఆధ్యాత్మికముగా మీకు మార్గము చూపుటకు ఒక జ్ఞానే గురువు కానక్కరలేదు - చైతన్య స్థాయిలో మీకంటే పైమెట్టున ఉన్నవాడు కూడా మీకు మార్గము చూపగలడు. క్రింది తరగతి విద్యార్థికి లెక్కలు చెప్పటాడనికీ గణితశాస్త్రవేత్త అక్కరలేదు - పై తరగతివాడు సరిపోతాడు.

29. గురువు పాత్ర ఎంతవరకు?

శ్రీనాన్నగారు: దేవుని ప్రతినిధి గురువు! గురువు దేవుని స్వాధీనములో ఉంటాడు. గురువు దేహాన్ని దేవుడు ఉపయోగించుకుంటాడు. అందుకే గురువు యొక్క దేహము ఒక దేవాలయము. గురువు సన్నిధిలో వుండుట మంచిది. గురువు సాన్నిధ్యము సాధ్యపడ నప్పుడు, గురువుతో మానసిక అనుబంధము కలిగి వున్నా సరిపోతుంది - మీరు తరించటానికీ. గురువుతో మీకు ఎంత బలమైన మానసిక అనుబంధము కలిగి ఉంటే - అంత ఆధ్యాత్మిక బలము మీకు వస్తుంది. మానవజాతిని దుఃఖ స్వర్ణలేని మోక్షస్థితికి తీసుకొని వెళ్ళుటయే గురువు చేసేపని.

ప్రతిరోజు నా వద్దకు ఎందరో వస్తూ ఉంటారు

- ఎందుకు? డబ్బు కోసమా? ఉద్యోగం కోసమా? ఆరోగ్యం కోసమా? ఏమీ ఆశించి వారందరూ నా దగ్గరకు వస్తున్నారు? కేవలము దుఃఖస్వర్కలేని సుఖాన్ని కోరివస్తున్నారు! దుఃఖస్వర్కలేని సుఖాన్ని మీ దగ్గర వున్న ధనము పెట్టి బజారులో కొనలేరు - అది కేవలము గురువు అనుగ్రహము వలన మాత్రమే వస్తుంది.

30. నిజమైన గురువును ఎలా గుర్తించాలి?

శ్రీనాన్న గారు : దీనిటి విశ్వాసము చాలా ముఖ్యము. ఎవరి సన్నిధిలో మీకు శాంతి, సుఖము, ఆనందము అందుతుందో, మనోవికాసము కలుగుతుందో, దేహ బంధములోనుంచి బయటపడటానికీ దారి దొరుకుతుందో - అతడే మీకు గురువు. మీ నుంచి ప్రతిఫలం ఆశించేవాడు గురవు కాదు - బరువు. ఉదాహరణకు - శ్రీ రమణస్వామి సన్నిధిలో మీకు శాంతి, సుఖము, ఆనందము అందుతూవుంటే ఆయనే మీకు గురువు. గురవు అంటే కేవలము దేహమాత్రుడు కాదు.

31. జ్ఞాని అజ్ఞానందములకి మినిగి శూన్యములకికి చూస్తూ వుంటాడని, అతని కళ్ళకు ఈ లోకము కనిపించదని కాందరు సాధకుల అభిప్రాయము. మరి మీ అనుభవము

ఏమిటి?

శ్రీనాన్న గారు : అది నిజమైన స్థితి కాదు. మనస్సు వుంటేనే ఈలోకం వుంది - మనస్సులేని వాడికి లోకం ఏమిటి? జ్ఞాని స్వరూపము ఆత్మ. జ్ఞానికి ఈ లోకము కూడా ఆత్మగానే కనిపిస్తుంది. మీరు కూడా జ్ఞానికి తన స్వరూపముగానే కనిపిస్తారు. వేరుభావన వుంటే వాడు జ్ఞానికాడు.

32. మా కళ్ళల్లోకి మీరు చూస్తున్నప్పుడు - మీ కళ్ళకు ఏమి కనిపిస్తున్నది?

శ్రీనాన్న గారు : మీ కళ్ళలోకూడా నన్ను నేనే చూసు కొంటున్నాను.

33. మీరు చూస్తూవుంటే మాకు ఆనందము వేస్తుంది - ఎందుకని?

శ్రీనాన్న గారు : మీకు ఆనందాన్ని ఇవ్వాలని జ్ఞాని అనుకోడు - సంకల్పము ఉంటే వాడు జ్ఞానికాడు. ఈ లోకానికి మేలు చేయాలని అనుకోవటము కూడా జీవలక్షణమే. చంద్రుడు నుంచి చల్లదనము, సూర్యుడు నుంచి కాంతి ఎంతసహజముగా ప్రసరిస్తున్నాయో - అంతే సహజముగా జ్ఞాని నుంచి శాంతి ప్రసరిస్తుంది, ఆనందము వర్షిస్తుంది.

34. ఇంకా చెప్పేది ఏమైనా వుంటే మాకు ఆనుగ్రహించండి?

శ్రీహనుగారు : మీ దేహాన్ని ప్రారబ్ధునికి విడిచిపెట్టండి - జరగవలసింది ఏదో జరుగుతుంది. మనోదేహములతోటి తాదాత్మ్యమును తగ్గించుకోండి. భగవంతుడు మీకు ఇచ్చిన అవకాశములను సద్వినియోగము చేసుకొని, సత్యాన్వేషణకు ఉపయోగించుకోండి. ఈశ్వరదర్శనం కావాలనుకుంటే మీలో ఉన్న వ్యతిరేక భావాలను విడిచిపెట్టండి - అనుకూలభావాలను అలవరచుకోండి. వ్యతిరేక భావాలున్న వారికి దూరము గా ఉండండి - అనుకూల భావాలున్న వారితో స్నేహాలు చేయండి. అనుకూల భావాలున్న సహృదయులతో సహవాసము చేస్తూ మీకు ఆత్మవిశ్వాసము పెరుగుతుంది. ఆత్మ విశ్వాసము వున్నవాడే ఆత్మను దర్శిస్తాడు.

ఈ సృష్టిలో ప్రతిజీవుడు కోరుకునేది దుఃఖ స్వర్కలేని సుఖాన్ని. దుఃఖస్వర్కలేని సుఖం ఒక్క ఆత్మలో తప్ప మరెక్కడా లేదు. దుఃఖస్వర్కలేని సుఖాన్ని మీరు పొందాలని అనుకుంటే - మీరు ఆత్మను తెలుసుకొని తీరాలి.

